

आमा

संप्राप्तिरुपे ।
अद्वाचीर्णात् प्रदत्ताः चोभयनः
कोष्ठं दोषा धातुसंदान् मलांच ।
नानावर्णं नैकेशः सारथन्ति
शूलोपेतं घटमेनं वदन्ति ॥

संख्यमेभिर्देवैत्यून्न्यस्मप्सवसीदति ।
पुरीर्थं भग्नदुर्गन्धिं पित्तिं चामसंचितं” ।
इति निदानं ।

(चिकित्सा यथा,—
“न तु संयहणं दद्यात् पूर्वमामातीसादिये ।
दोषाहादौ दथमाना जनयन्यामयात् बहून् ।
श्वोधायग्नामयीहुकुष्णगुल्मोदरवरान् ।
दण्डकालसकाध्यानयहणर्शेगदांस्तथा ।
क्षीरधातुवार्त्तस्य नडोबोउति निखतः ।
आमोदूपि स्तम्भनीयः स्थात् पाचनामरणं भवेत्”
इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहः ॥*)

“अभया मस्तुना पिण्डा मधुशुर्करयाचिता ।
आमातीसारं शमयेद् गुडामलकमेव च ।
वस्तकं जीरके दे च द्वापि पिण्डन्तु दापयेत् ।
आमातिसारशमनं वस्तिशूलं नियच्छति” ।
इति हारीतः ॥*) “तस्य रूपाणि विज्ञ-
मामविज्ञुतमवसादितं । रूद्धं द्रवं सश्वमश्वं
वा विडम्बन्तवात्मतिसार्थते पुरीर्थं वायुश्वासः-
कोष्ठस्य सश्वद्शूलः तिर्थक् चरति विवद्ध इत्या-
मातिसारः” ।
“आमे परिणते यस्त विवद्धमतिसार्थते ।
सश्वपिच्छिमल्पाल्यं बज्ज्ञः सप्रवाहिकं ।
तं मूलकाणां यूबेण वदराहामयापि वा ।
उपोदकायाः क्षीरिण्या यवाणा वाल्कुस्य वा ।
सुवर्णायाच्छोर्वा शकेनावद्युजस्य वा ।
श्वश्याः कर्कारिणां वा जीवन्याच्छिर्भट्टस्य वा ।
जीर्णोदकायाः सपाठाया शुक्ष्मशकेन वा पुनः ।
दधिराङ्गिमिद्वेन बज्ज्ञेहेन भोजयेत्” ।
इति चरकः ॥)

आमात्यः, चिः, (अमात्य एव सार्थं अण्) अमात्यः ।
मन्ती । इति द्विरूपकोषः । बलाध्यदः ।
आमानसं, स्त्री, (ग्र प्रश्नसं मानसं यस्य सः अमा-
नसस्य भावः । अमानस + अच् ।) अमानसं ।
पीडा । दुःखं । इति शब्दरत्नावली ।
आमामं, स्त्री, (आमस्त तत् अम्बुदेति कर्मधारयः ।)
अपकामं । कांचाचाउल इति भाषा । तदानमन्तो
यथा,—
“आमान्नं ते प्रथच्छामि पलताम्बलसंयतं ।
सहृतं परमं दिव्यं मया भक्त्या लिवेदितं” ।
इति द्वहम्बिद्वेतरपुराणोक्तदुर्गोत्पवयदितः ॥*)
वात् चायडालादिसमिकायपकामभोजप्राय-
चित्तं यथा । चायडालाम्बं सुक्ता विराचमुपवसेत्
सिद्धं सुक्ता पराकः । इति बलाद्वोजगविषयं ।
इति प्रायच्छित्तविवेकः । चिराचामामादविषयं ।
परच चिह्नियुक्तः । पराकमाह मनुः ।
“यतात्मनोऽप्रमत्तस्य दादशाहमभोजनं ।
पराको नाम द्वाक्षोऽयं सर्वपापापनोदनः” ।

आमु

“तेनाचामान्ने सिङ्गाद्वायच्छित्ततुरीयभागविधा-
नादज्ञानादाविपि तत्तुरीयकल्पना इति” । इति
प्रायच्छित्तत्त्वं ॥*) आमान्नदारा कर्त्तव्यशाङ्कानि ।
यथा,—

“आपदान्नौ तीर्थे च चन्द्रसर्वयहे तथा ।
आमशादं हैजैः कार्यं शूद्रेण तु सदैव हि” ।
इति आद्वत्त्वद्वृतप्रवेतोवचनं । अथि च ।
योगिनीतन्त्रे ।
“विरप्रोरामशादे तु अद्रं न द्वाजयेत् क्षचित् ।
द्वद्वे च द्वाजयेद्वं संक्रमे ग्रहयेषु च” ।
इति तिथादितत्त्वम् ॥*)

आमाशयः, शं, (आमस्य आशयः वस्त्रोत्तुरुषः ।)
अपकस्यानं । तत्तु नामित्तनयोमीथभागः । इति
शब्दचन्द्रिका । (यथा महाभास्ते,—
“पक्षाशयस्वधोनाभ्यामुर्द्धमामाशयः स्थितः” ।
यथा च सुश्रुते,—
“पक्षामाशयोर्मध्ये शिराप्रभवा नाभिर्मास” ॥*)
“नामित्तनान्तरं जन्तोराङ्गामाशयं बुधाः” ।
“आमाशयत्तु तदधिः” इति भावप्रकाशः ।
“तचामाशयः विकाशयसोपरिष्ठात् तत्त्वत्वनी-
कलादूर्ध्मगतिलात्तेजसच्छ्रद्ध इवादित्यस्य स चतु-
र्विधस्याहरस्याधारः” । “आमाशयः स्मैश्चाः” ।
इति सुश्रुतः ॥)

आमिक्षा, स्त्री, (आमिष्यते मिषु सेचने बाङ्गकात्
सक् ।) पृष्ठोव्यादुभ्ये दधियोगसम्भवा या । क्षीरसा
इति ख्याता । क्षाना इति केचित् । इत्यमरः ।

तत्पर्यायः । दधिकुर्चिका २ पयसा ३ ज्यीर-
सन्नालिका ४ । इति राजवस्त्रभादयः ।
“(ग्राहिणी वातका रूक्षा दुर्ज्ञरा तक्कुर्चिका)”
इति सुश्रुतः चक्रं हि तक्कुर्चिका शब्देणामि-
क्षोचते इति पर्यायनान्तरं दृश्यतात् ।

आमिषं, स्त्री, शं, (आमिष्यते सुख्यते मिषु सेवये
बच् संज्ञापूर्वकवान् गुणः ।) मांसं । इत्यमरः ।
भोग्यवस्तु । संभोगः । उल्कोचः । इति मेदिनी ।
सुन्दरकारस्त्रपादि । लोभसच्छयः । इति हेम-
चन्द्रः । जामः । कामगुणः । रूपं । भोजनं ।
इति हारावलो ।

आमिष्यः, शं, (आमिष्यं प्रियं यस्य सः ।)
कामपक्षी । इति राजनिर्घण्टः । मांसामि-
लाविष्यि चिः ।

आमिषाश्री, न्, चिः, (आमिष्यं अग्नाति आमिष्य +
अच् + शिः ।) मत्स्यमांसभोजनशीलः । तत्प-
र्यायः । शौक्लकः २ । इत्यमरः ।

आमिषी, स्त्री, (आमिष्यते मिषु सेचने बाङ्ग-
कात् सक् ।) आमिक्षा । आवर्त्तिते तसे क्षीरे
दधियोगात् या वटिकाकारा विहृतिर्जयते सा ।
इति पुरव्योत्तमः ।

आमुक्तः, चिः, (आड् + मुच् + कः ।) पिनडः । परि-
हितवस्त्रादिः । इत्यमरः । परिहितकवच्यक्तिः ।
आमुपः, शं, (आम + वप् + क ।) करटकयुक्तवंश-
विशेषः । इति शब्दचन्द्रिका । वेउडवॉश ।
इति ख्यातः ।

आम्र

हितवस्त्रादिः । इत्यमरः । परिहितकवच्यक्तिः ।
आमुपः, शं, (आम + वप् + क ।) करटकयुक्तवंश-
विशेषः । इति शब्दचन्द्रिका । वेउडवॉश ।

इति ख्यातः ।

आमुव्यायः, चिः, (आमुप्य अपव्यम् + फक् । अलूक् ।)

ख्यातवंशोद्वावः । सल्लुलजातः । इति चिकाण्डशेषः ।

आमुलं, स्त्री, (मूलपर्यन्तं आमुलं । अव्ययीभावः ।)

मूलपर्यन्तं । (प्रारम्भावधि । यथा, शाकुन्तले ।)

“आमूलशुद्धिसन्तति कुलमेतत् पौरवं प्रजावन्धे” ।)

आमोदः, शं, (आड् + मुइ + वच् ।) अतिदूरगमि-
गन्धः । इत्यमरः । गन्धः । हर्षः । इति मेदिनी ।

समहङ्गन्धः । इति शब्दरत्नावली ।

(यथा रुचवंशे । १४३ ।

“आमोदसुप्रिज्ञन्तौ खनिःशासनाकारिणम्” ।)

आमोदनं, स्त्री, (आड् + मुइ + ल्युट् ।) आमोद-
करणं । हर्षयं । प्रीणनं । आनन्दनं ।

आमोदिवः, चिः, (आड् + मुइ + ग्लृच् + क । यदा

आमोदः सञ्जातोऽस्य तारकादित्वादित्वच् ।) आ-

नन्दितः । सुगन्धितः । सद्गन्धयुक्तः । यथा,—

“परिजातप्रद्वनोत्यगन्धामोदितदिष्टमुखे” ।

इति शिवरात्रितकथा । आनन्दितः । आमोद-
शब्ददितप्रत्ययेन निष्पद्धः ।

आमोदी, [न्] चिः, (आमोद + शिणि) मुखवासनः ।

इत्यमरः । कर्पूरादिवटिकाद्वात्तमुखगन्धः । इति
वारसन्दरी । मुखवासनवटिकादिः । आमोद-

शुक्तः कर्पूरादिशमोदी । इति भरतः । नानाद्वय-
रचित एकीकरण एव वा कर्पूरादिमुखोपयोग्य-
मुखवासनवटिकादिः । इति सर्वसं । गन्धयुक्तः ।

हर्षविशिष्टः । (यथा भर्हहर्षः ।

“गवकुटजकदम्बामोदिनो गन्धवाहः” ।)

आमायः, शं, (आड् + श्वा + वच् + युक् ।) श्रुतिः ।

वेदः । (यथा महावीरचरिते ।

“ठतीयो ह्येष मेथोऽग्निरामायः पश्चमोऽयवा” ।

उत्तरसंचरिते ।

“समांसो मधुपर्क इत्यामायं बज्जमन्यमानाः” ।)

संप्रदायः । गुरुपरम्पराप्राप्तोपदेश इति यावत् ।

इत्यमरः । निगमः । उपदेशः । इति मेदिनी ।

कुलं । आगमः । इति हेमचन्द्रः । कुलकामः । इति
शब्दरत्नावली । (उपदेशः, शिवादानं, तत्त्व-

शास्त्रं, आशासः, आचेनं, आलोचनं ।)

आम्बिकेयः, शं, (अम्बिकाया अपव्यं स्त्रीभो दृक् ।)

दृष्टरात्रौ राजा । इति निकाण्डशेषः । (यथा

महामारते ।

“परं श्वेयः पाण्डवेया भयोत्तं

न मे तत्त्वं श्रुतवानाभ्यिकेयः” ।)

कार्त्तिकेयः ।

आमः, शं, (अम्बते अम गत्यादै अमितभोदीर्घेति
रक् दीर्घच्च ।) फलदृक्षविशेषः । आम औं इति
भावा । तत्पर्यायः । चूतः २ रसालः ३ । अति-
सौभेद्रत्वं सहकारः ४ । इत्यमरः । कामशः ।

कामवस्त्रः ५ कामाङ्गः ७ कीरेण्यः ८ माधवद्रुमः

९ मधुमीषः १० सीधुरसः ११ मधुली १२